

บทที่ 1

การพัฒนาทักษะเพื่อการศึกษาค้นคว้า

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมายของการศึกษา
2. ความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษา
3. วิธีศึกษาหาความรู้

สาระสำคัญ

การศึกษาหมายถึงการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน โดยเฉพาะผู้อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนวิธีศึกษาหาความรู้ที่สำคัญมี 4 วิธี คือ การอ่าน การฟัง การไต่ถาม และการจดบันทึก

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อเรียนบทที่ 1 จบแล้วนักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของการศึกษาได้
2. บอกความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษาได้
3. อธิบายและจำแนกวิธีศึกษาหาความรู้ได้
4. นำวิธีศึกษาหาความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ในขณะที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ สถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างมุ่งดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายของรัฐและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษาระดับที่ 7 โดยทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต วิจัยและบริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ทั้งนี้มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นทรัพยากรบุคคลสำคัญของชาติให้มีคุณภาพมีจิตสำนึกในความเป็นไทยมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์มีวิจรรณญาณในการเลือกและการตัดสินใจที่เหมาะสมเพื่อปรับตัวให้เข้ากับภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม (นพดล ทองโสภิต, 2533 หน้า 105-113) การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีคุณภาพไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษาหรือการศึกษานอกระบบที่บุคคลศึกษาตลอดชีวิต

1. ความหมายของการศึกษา

การศึกษาเป็นคำซึ่งมีความหมายกว้างขวางมาก นักการศึกษาต่างให้ความหมายของคำว่าการศึกษิต่าง ๆ นานา เช่น การศึกษาคือชีวิต การศึกษาคือความเจริญงอกงามการศึกษาคือการแสวงหาความรู้ เป็นต้น ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่า การศึกษาหมายถึงการแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้จนสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงตนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสมควรแก่สภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. ให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้าหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และทำความเข้าใจเรื่องความหมายของการศึกษาในทัศนะต่าง ๆ
2. ให้เขียนบทความเรื่องการศึกษาในทัศนะของเจ้าพระยา เพื่อเรียนอภิปรายในชั้นเรียนต่อไป

2. ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษามีความสำคัญยิ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะเป้าหมายในการจัดการศึกษา มุ่งจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ปลูกฝังให้ประชากรมีความรู้ ความสามารถทั้งทางวิชาการในด้านต่าง ๆ ตลอดจนทั้งความรู้เกี่ยวกับศิลป วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทยผู้มีการศึกษาย่อมสามารถใช้สติปัญญาในการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์และมีวิจรรณญาณในการเลือก การตัดสินใจ และแก้ไขปัญหิตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ได้ถูกต้องเหมาะสมทำให้สามารถปรับตัวได้ทันต่อสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของสังคม

ในสังคมปัจจุบัน ข่าวสารความรู้ หรือสารสนเทศเป็นทรัพยากรสำคัญของประเทศ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้บุคคล องค์กร หรือประเทศ ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลวได้ หากไม่ได้รับสารสนเทศที่ถูกต้องในเวลาเหมาะสมยิ่งในวงการศึกษแล้ว สารสนเทศ มีบทบาทสำคัญมากผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนเช่น นักเรียน นักศึกษา ย่อมต้องการสารสนเทศในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่ กำลังศึกษาได้ดีขึ้น กว้างขวางขึ้นซึ่งผู้ศึกษาสามารถแสวงหาความรู้และสารสนเทศได้หลายทาง เช่น เรียนรู้จากการสอนของอาจารย์ในชั้นเรียน จากการฟังผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องต่าง ๆ และจากการอ่านหนังสือ หรือวัสดุสารสนเทศอื่น ๆ

การศึกษาไม่หาความรู้ทั้งทางวิชาการและเรื่องที่น่ารู้ น่าสนใจทั่วไปอยู่เสมอ ย่อมช่วยปลูกฝังความรู้พื้นฐาน และส่งเสริมสติปัญญาตลอดทั้งจิตสำนึกของผู้ศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถในการตัดสินใจได้ถูกต้องและประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมต่าง ๆ

กิจกรรมการเรียนรู้ 2

ให้นักศึกษามองเหตุการณ์ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าหากผู้บริหาร ไม่ได้รับข่าวสารความรู้ที่ถูกต้อง และ/หรือ ไม่ทันต่อเหตุการณ์ จะมีผลให้การบริหารงานไม่ประสบความสำเร็จ

3. วิธีศึกษาหาความรู้

วิธีศึกษาหาความรู้มีหลายวิธีแต่วิธีที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการแสวงหาความรู้มี 4 วิธี คือ การอ่าน การฟัง การไต่ถาม และการจดบันทึก

3.1 การอ่าน เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้โดยมีตัวอักษรเป็นสื่อกลางความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการของโลกยุคปัจจุบัน เป็นผลให้มีการผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีคุณค่าเป็นจำนวนมาก และนับวันจะยิ่งเพิ่มปริมาณมากขึ้นบทบาทของการอ่านจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นเอกประการ ดังจะเห็นได้จากกิจกรรมทั้งหลายในชีวิตประจำวันย่อมต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือทั้งสิ้น

เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะของการเข้าใจภาษา ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นลำดับขั้นเพื่อจะได้เป็นนักอ่านที่ดี การเป็นนักอ่านที่ดี หมายถึง ผู้อ่านที่สามารถเข้าใจเนื้อหาได้มากที่สุด โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

ข้อแนะนำบางประการสำหรับการเป็นนักอ่านที่ดีมี 4 ประการ คือ

3.1.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ (skimming) เป็นการอ่านแบบผ่านไปอย่างรวดเร็ว การอ่านลักษณะนี้ไม่ต้องการรายละเอียดแต่ต้องการความรู้ความเข้าใจตามสมควร ข้อแนะนำของการอ่านอย่างคร่าว ๆ ก็คือ ให้ผู้อ่านเปิดดูสารบัญว่ามีเรื่องอะไรบ้าง หลังจากนั้นให้พลิกดูแต่ละบท ดู

ชื่อเรื่อง ต่อจากนั้นเลือกอ่านหัวข้อใหญ่หัวข้อย่อย ประโยคแรกของย่อหน้าแต่ละตอนแล้วกวาดสายตาเพื่อหาคำหรือข้อความ สำคัญ ที่จะตอบคำถามได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเนื้อความเกี่ยวกับใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน ทำไร และอย่างไร

3.1.2 การอ่านอย่างเฉพาะเจาะจง (scanning) เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบโดยเฉพาะเรื่อง การอ่านในลักษณะนี้ ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเสียเวลาอ่านตั้งแต่หน้าแรกจนกระทั่งถึงหน้าสุดท้าย แต่ให้ผู้อ่านกวาดสายตาไปตลอดหน้ากระดาษเพื่อหาสิ่งที่ต้องการ เช่น ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุการณ์สำคัญบางเรื่อง ค้นหาตำแหน่งสถานที่ตั้งของเมือง โบราณสถาน หรือค้นหาความหมายของคำ เป็นขั้นการอ่านในลักษณะนี้ นักศึกษาใช้กับการค้นหาความรู้จากหนังสืออ้างอิง ซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทที่ 5

3.1.3 การอ่านเพื่อศึกษารายละเอียด (thorough reading) เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งข้อความที่เป็นสาระสำคัญ และข้อความปลีกย่อย ผู้อ่านควรอ่านอย่างช้า ๆ และพยายามติดตามไปทุกคำทุกตอน การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่ต้องใช้สมาธิ และเวลาเป็นการอ่านที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และนักวิชาการ

3.1.4 การอ่านอย่างวิเคราะห์ (critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ถือว่าเป็นจุดยอดของกระบวนการอ่านเอาความการอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องมีการพิจารณาในการอ่านสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านว่าเห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด พร้อมทั้งประเมินค่าวิจารณ์สิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และมีหลักเกณฑ์

การอ่าน

การฟัง

3.2 การฟัง เป็นการแสวงหาความรู้ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ การเล่าเรียนในสมัยนั้นต้องอาศัยการฟังเป็นหลัก เพราะไม่มีการผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์เป็นจำนวนมากเช่นในปัจจุบัน กล่าวกันว่า ผู้ที่จะเป็นผู้รู้ เป็น นักปราชญ์ได้นั้น ต้องเป็นผู้สดับมาก คือฟังมากเรียกว่า "พหูสูตร" แม้ในททุกวันนี้ การฟังก็ยังเป็นรูปแบบของการศึกษาหาความรู้ที่สำคัญ และนักศึกษามีความคุ้นเคยมากที่สุด เพราะได้ใช้การฟังเป็นเครื่องมือศึกษาเล่าเรียนอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ฟังคำบรรยายในชั้นเรียน ฟังวิทยุเพื่อการศึกษา ฟังการสัมมนา และฟังการอภิปราย เป็นต้น

การฟังเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง และเป็นเรื่องของทักษะเช่นเดียวกับการอ่าน ผู้ที่มีศิลปะการฟังที่ดี ย่อมเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์คุ้มค่าจากการฟัง

ข้อแนะนำบางประการสำหรับการฟังคำบรรยายบทเรียนมี 3 ประการ คือ

3.2.1 เตรียมตัวให้พร้อม การฟังสิ่งใด ๆ ก็ตาม ถ้าผู้ฟังมีความรู้ในสิ่งที่ฟังมาบ้าง เรียกว่ามีภูมิหลังมาแล้ว จะเข้าใจเรื่องที่ฟังได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการเตรียมตัวให้พร้อมอยู่เสมอจึงมีความสำคัญนักศึกษาศึกษาบทเรียนก่อนเข้าฟังคำบรรยาย เพราะจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาบทเรียนนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เรื่องใดที่ศึกษาแล้ว อ่านแล้ว แต่ยังไม่เข้าใจดีนัก จะได้เตรียมตัวเตรียมใจ ตั้งใจฟังเป็นพิเศษ หรือเตรียมคำถามสำหรับไต่ถามผู้สอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง นักศึกษาคควรหาประสบการณ์ด้วยการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เพราะผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์จากการฟังมาก

3.2.2 มีสมาธิในการฟัง สมาธิเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเล่าเรียน เขียนอ่าน ยิ่งเรื่อง การฟังด้วยแล้วจะขาดสมาธิเสียมิได้เพราะการฟังไม่เหมือนการอ่านที่เมื่อใจลอยไปชั่วคราวช่วยยามเมื่อรู้สึกตัวยังย้อนไปอ่านข้อความนั้นใหม่ได้ แต่การฟังนั้นเมื่อขาดสมาธิผู้ฟังจะพลาดโอกาสของเนื้อหาตอนนั้น ๆ ไปอย่างสิ้นเชิง และถ้าคำพูดตอนต่อไปมีความสัมพันธ์กับตอนที่ผู้พูดกล่าวไป

แล้ว ผู้ฟังจะไม่เข้าใจเรื่องราวนั้น ถ้าเป็นเช่นนี้บ่อยครั้ง การเล่าเรียนย่อมไม่บรรลุผลตามเป้าหมาย ผู้ฟังเองก็ย่อมเกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน ด้วยเหตุนี้ผู้ฟังที่ดี จึงต้องควบคุมสมาธิของตนเองให้จดจ่อที่ผู้พูดและสาระสำคัญของบทเรียนนี้สร้างอารมณ์ให้ปลอดโปร่งจากความคิดคำนึงหรือความกังวลต่าง ๆ เพื่อเปิดใจให้พร้อมสำหรับความรู้ความคิดที่จะได้รับจากการฟังคำบรรยาย

3.2.3 คิดตามคำบรรยาย ผู้ฟังที่ดีย่อมมีความตื่นตัวกระหายใคร่รู้ที่จะได้รับความรู้จากผู้บรรยาย ซึ่งมีหลายรูปแบบปะปนกัน เช่น เป็นข้อเท็จจริง เป็นทฤษฎี เป็นความคิดเห็นส่วนตัว และอื่น ๆ ผู้ฟังที่ดีควรคิดตามคำพูดของผู้บรรยายไปทุกกระยะว่าตนมีความเห็นด้วยหรือไม่ประการใด พยายามคิดให้เร็ว เพราะถ้าคิดช้าจะติดตามข้อความต่อไปไม่ทันใช้สายตาดำจ้องอยู่ที่ผู้พูดเพื่อสังเกตการแสดงออกของท่าทางสีหน้า และน้ำเสียงที่พูดไปพร้อม ๆ กันด้วย เพราะจะช่วยให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น

3.3 การไล่ตาม การซักถามเป็นวิธีศึกษาหาความรู้ที่สืบเนื่องมาจากการอ่านและการฟัง กล่าวคือ เมื่อนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าโดยการอ่านหรือการฟังคำบรรยายแล้ว คงจะต้องมีข้อสงสัยบ้างเป็นธรรมดา หากได้ขบคิด ไตร่ตรอง ค้นคว้าแล้ว ยังไม่เข้าใจ ก็ควรสอบถามจากผู้รู้ จากครู อาจารย์หรือจากผู้มีประสบการณ์ต่อไป การไล่ตามเป็นการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ทั้งเป็นวิธีการเรียนอย่างฉลาดเพราะได้สอบถามจากผู้รู้โดยตรงช่วยให้เข้าใจบทเรียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง อย่างไรก็ตาม การไล่ตามควรคำนึงถึงกาลเทศะ และ ส่วนวนภาษาในการไล่ตามด้วย

3.4 การจดบันทึก มีคำกล่าวที่ว่าหัวใจนักปราชญ์ได้แก่ “สุ จิ ปุ ลิ” ได้แก่ สุต คือ การฟัง จิได้แก่จินตนะ คือ การคิด ปุ ได้แก่ ปุจฉา คือ คำถาม และ ลิ ได้แก่ ลิขิต คือ การเขียน การศึกษาหาความรู้ โดยการอ่าน การฟัง การไล่ตาม ดังกล่าวมาแล้ว นักศึกษาต้องใช้ในการเขียนหรือการบันทึกหรือการจดโน้ตประกอบไปด้วย เพราะการบันทึกหัวข้อสำคัญ ข้อความสำคัญ และสรุปความต่าง ๆ นอกจากจะเป็นการสรุปความเข้าใจอีกชั้นหนึ่งแล้วยังป้องกันความสับสน ความหลงลืม และเพื่อประโยชน์ในการนำบันทึกนั้นมาศึกษาทบทวนภายหลังอีกด้วย

การจดบันทึก ควรจดเฉพาะใจความสำคัญ ใช้คำย่อตามสมควร ผู้ที่จะจดบันทึกได้ดีนั้น ต้องเป็นผู้มีวิธอ่าน วิธฟังที่ดี และอาจจะต้องใช้วิธซักถามที่ดีด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3
ให้อธิบายวิธีศึกษาหาความรู้ในลักษณะต่าง ๆ มาพอสังเขป

สรุป

การศึกษาหมายถึงการแสวงหาความรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างถ่องแท้จนสามารถนำความรู้นั้นมาปรับปรุงตนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสมควร

แก้อัฒภาพ การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การศึกษาจึงมีความจำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน ภาวะแวดล้อมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เรียกว่าเป็นยุคของข่าวสารความรู้หรือสารสนเทศการติดตามศึกษาหาความรู้จึงเป็นความจำเป็นในการพัฒนาชีวิตให้ทันต่อสังคมโลก วิธีการศึกษาหาความรู้มีหลายวิธีแต่วิธีที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการแสวงหาความรู้ทั่วไปมี 4 ประการคือ การอ่าน การฟัง การไต่ถาม และการจดบันทึก

การประเมินผลท้ายบท

1. ให้นักศึกษาบอกวิธีศึกษาหาความรู้จากสิ่งพิมพ์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง : ต้องการติดตามข่าวสารจากหนังสือพิมพ์

ใช้วิธีอ่านอย่างไรบ้าง

- คำถาม ข้อ
- 1) ต้องการหาความหมายของคำว่า "มานพ"
  - 2) ต้องการหาหมายเลขโทรศัพท์ของเพื่อน
  - 3) ต้องการศึกษาการเดินทางของนโปเลียน
  - 4) ต้องการศึกษาวาเหตุการณ์ในเรื่อง "ขุนช้างขุนแผน" อยู่ในสมัยใดของประวัติศาสตร์ไทย

5) ต้องการอ่านคอลัมภ์บันเทิงในนิตยสารเพื่อฆ่าเวลา

2. ให้นักศึกษาจดบันทึกจากการฟังคำบรรยายกระบวนวิชา LB 103 ทุกครั้งที่เข้าเรียน

3. ให้สรุปใจความสำคัญจากเรื่องต่อไปนี้

ตัวอย่าง เรื่อง กิ่งก่าได้ทอง (มีที่มาจากนิทานในมโหสถชาดก)

มีกิ่งก่าตัวหนึ่งอาศัยอยู่บนจุ่มประตูพระราชอุทยานของพระราชชา คราวใดที่พระราชชาเสด็จประพาสอุทยาน กิ่งก่าตัวนั้นก็จะมีรับเสด็จและถวายค่านับอยู่เป็นประจำพระราชชาพอพระทัยจึงพระราชทานทองให้นายอุทยานใช้เป็นค่าซื้ออาหารให้แก่กิ่งก่า กิ่งก่าได้อาศัยในพระราชอุทยานอย่างมีความสุข ต่อมาวันหนึ่งนายอุทยานซื้ออาหารให้กิ่งก่าไม่ได้ จึงเอาทองผูกคอกิ่งก่าไว้ เมื่อพระราชชาเสด็จประพาสอุทยานกิ่งก่าถือว่ามีทองผูกคอกิ่งก่ารีบ ขึ้นไปชูกออยู่บนจุ่มประตูพระราชอุทยานพระราชชาประหลาดพระทัยตรัสถามนายอุทยาน เมื่อทราบเรื่องก็ตรัสว่าที่กิ่งก่ารีบเยื่อหุ้มก็เพราะตระหนงตนว่ามีทองผูกคอให้เอาทองออกเสียและไม่พระราชทานทองเป็นค่าเลี้ยงดูกิ่งก่าตัวนั้นนับแต่นั้นมา

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ผู้หญิงโสมมขาคดโกง

จงอ่านเรื่อง "สุนทรภู่"* (ตัดตอนจากเรื่องสุนทรภู่ โดย นवलจันทร์ รัตนากร)

"กวีสง่าแมน มณีสาร" เป็นคำกล่าวขยอของผู้เป็นกวี กวีที่คนไทยยกย่องอย่างสูงท่านหนึ่งคือสุนทรภู่ ซึ่งมีบรรดาศักดิ์ภายหลังว่า พระสุนทรโวหาร-ภู่ มีชีวิตอยู่ระหว่าง พ.ศ. 2329-พ.ศ. 2398 ในช่วงรัชกาลที่ 1- รัชกาลที่ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ท่านได้รับความนิยมนยกย่องว่าเป็นยอดกวีท่านเป็นผู้สร้างแบบฉบับกลอนแปดอันไพเราะยิ่ง ถือเป็นแบบอย่างสืบทอดมาถึงปัจจุบัน

ชาวไทยมีความภาคภูมิใจที่มีกวีเรื่องนามเช่น สุนทรภู่ เหมือนชาวเยอรมันมีความภาคภูมิใจที่มีเกอเท่ ชาวอังกฤษภาคภูมิใจที่มีเชกสเปียร์ และชาวฝรั่งเศสภาคภูมิใจที่มีอโพลินแนร์

สุนทรภู่เกิดในตระกูลสามัญชน ยัจฉริยะภาพในเชิงกลอนส่งเสริมให้เป็นกวีในราชสำนัก ได้รับราชการทั้งในวังหลวงและวังหน้า ท่านได้สร้างผลงานที่มีคุณค่าเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมทุกวันนี้

บทกวีนิพนธ์ของท่านยังอยู่ในความทรงจำของชาวไทยและเป็นที่ยังอิงอย่างแพร่หลาย

คำกล่าวที่ว่า "วรรณคดีของชาติใด ย่อมเป็นประวัติมนุษยธรรมของชาตินั้น" (A nation literature is always biography of its humanity) เป็นจริงแก่งานของสุนทรภู่ ผลงานของสุนทรภู่สะท้อนภาพชีวิตและวัฒนธรรมไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติอีกด้วย

องค์การยูเนสโก ได้ประกาศยกย่องเชิดชูสุนทรภู่ ให้เป็นหนึ่งในบรรดากวีเอกของโลก และในวาระครบรอบ 200 ปีเกิดของท่านเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2529 ยูเนสโกและประเทศไทยได้ร่วมกันเฉลิมฉลองเผยแพร่เกียรติคุณของท่านให้แพร่หลายให้เป็นที่รู้จักของนานาประเทศในฐานะกวีเอกของไทยและของโลก ดัง ภาษิตละตินที่ว่า "ศิลปินนั้นยืนยาว ชีวิตนั้นสั้น"

ใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร